به بهانه سالروز تولد استاد محمدعلی بهمنی

محمدعلی بهمنی (زاده ۲۷ فروردین ۱۳۲۱) شاعر و غزل سرای ایرانی، متولد دزفول است. باغ لال، در بی‌وزنی، عامیانه‌ها، گیسو، کلاه، کفتر، گاهی دلم برای خودم تنگ می‌شود، شاعر شنیدنی است، همواره عشق، هوا دونفره هم که باشد در من جمعیتی است، یه حرف یه حرف حرفای من کتاب شد. من زنده‌ام هنوز غزل فکر می‌کنم، -عشق است، خیال که خیس نمی‌شود چتر برای چه؟، چشمه صبح غزل زندگی کنیم برخی از آثار محمدعلی بهمنی است.

***

این جا برای از تو نوشتن هوا کم است،
دنیا برای از تو نوشتن مرا کم است،
اکسیر من نه این که مرا شعر تازه نیست
من از تو می‌نویسم و این کیمیا کم است

سرشارم از خیال ولی این کفاف نیست
در شعر من حقیقت یک ماجرا کم است،
تا این غزل شبیه غزل‌های من شود
چیزی شبیه عطر حضور شما کم است

گاهی تو را کنار خود احساس می‌کنم
اما چقدر دل‌خوشی خواب‌ها کم است
خون هر آن غزل که نگفتم به‌پای توست
آیا هنوز آمدنت را بها کم است

***

نشد سلام دهم - عشق را جواب بگیرم
غروریخ‌زده را، رو به آفتاب بگیرم
نشد که لحظه فرّار مهربان شدنت را
به‌یادگار، برای همیشه قاب بگیرم

نشد تقاص همه عمر تشنه جانی خود را
به جرعه‌ای ز تو - از خنده سراب - بگیرم
چرا همیشه تو را، ای همه حقیقتم از تو
من از خیال بخواهم و یا ز خواب بگیرم

چقدر می‌شود آیا در این کرامت آبی
شبانه تور بیندازم و حباب بگیرم
حصار دغدغه نگذاشت تا دقیقه‌ای از عمر
به قول چشم تو: «حالی هم از شراب بگیرم»
خلاصه مثل مترسک گذشت زندگی من
نشد که عرصه پروازی از عقاب بگیرم

سلسله «بهاریه‌سرایی» از رودکی سمرقندی تا شفیعی کدکنی

گفت‌وگوی خراسان با دکتر امیر الهامی، استاد زبان و ادبیات فارسی درباره تاریخ بهاریه‌سرایی در شعر فارسی و شاخص‌ترین شاعرانِ بهاریه‌سرای کلاسیک و معاصر

الهه آرانیان
calture@khorasannews.com

«از آن جا که شعر، آینه تمام‌نمای جامعه در سطوح مختلف آن است، مضمون بهار نیز با نشانه‌های بسیار در طول تاریخ شعر فارسی، یعنی از رودکی تا شعر معاصر در شعر شاعران دیده می‌شود. چنان که تغییر فصل و در کنار آن جشن نوروز در شعر شاعران به عنوان یک جریان فکری با رویکردهای گوناگون، مضمونی پررنگ است و کمتر شاعری است که در شعر خود به بهار اشاره نکرده باشد. در سه قرن اوّل شعر فارسی که شعر یک روح و مفهوم آفاقی دارد و به قول دکتر شفیعی کدکنی شعر این دوره، شعر طبیعت است، مفاهیم نوروزی و بهاری هم صرفاً از جهت نگاه شاعر به خود طبیعت سروده شده است؛ چنان که رودکی می‌گوید: «آمد بهار خرّم با رنگ و بوی طیب / با صد هزار نزهت و آرایش عجیب» و منوچهری می‌سراید: «نوبهار آمد و آورد گل و یاسمنا / باغ همچون تبت و راغ به سان عدنا»؛ بنابراین غالب نگاه شاعر به وصف بهار و طبیعت است. همچنین از آن جا که قالب رایج شعر در سه، چهار قرن آغازین شعر فارسی، قصیده است و قصیده برای مدح و مدیحه‌سرایی استفاده می‌شد، حضور نوروز و بهار در قصاید بیشتر برای توصیف بهار و تبریک نوروز به پادشاهان و ممدوحان بوده است. مثلاً فرّخی در شعر خود با دعایی که خاصّ شریطه‌هاست، می‌گوید: «تا به وقت بهار و وقت خزان / گل بروید به آذر و خرداد / یک غم دشمنان تو صد باد / شادی و عزّ تو یکی هفتاد / عید نوروز بنده دیدن توست / عید نوروز بر تو فرّخ باد». در کنار این نگاه آفاقی به طبیعت و بهار و نوروز در قالب قصیده، نگاهی انفسی و درون‌گرایانه به بهار هم در کلام شاعرانی همچون ناصرِ خسرو به چشم می‌خورد. ناصر خسرو اساساً به زیبایی طبیعت و توصیف بهار و نوروز کاری ندارد و اگر در شعر از بهار و تحوّل بهاری سخن می‌گوید، غالباً برای پند و اندرز و موعظه است. مثلاً در جایی به اعتراض می‌گوید: «شصت بار آمده نوروز مرا مهمان / جز همان نیست اگر ششصد بار آید / هر که را شست ستمگر فلک آرایش / باغ آراسته او را به چه کار آید»؟ او می‌گوید شصت نوروز را دیده‌ام؛ ولی اگر انسان درستی نشوم، ششصد بار دیگر هم اگر نوروز بیاید فایده‌ای ندارد».

■ بهاریه‌های نمادین سعدی و حافظ شیرازی

این استاد دانشگاه در ادامه از ورود مفاهیمی متنوع به بهاریه‌ها و نمادین شدن آن‌ها در دوره‌های بعدی شعر فارسی می‌گوید: «در قالب غزل و در قرن‌های پنجم و ششم هجری به بعد، طرح مفهوم بهار و نوروز هم برای بیان احساسات و هم تحوّل طبیعت به صورت نمادین بیان شده است. در قرن هفتم، سعدی شیرازی شاعری است که دو گونه نگاه به بهار و طبیعت دارد. او از یک سو مانند شاعران قرن‌های اوّل شعر فارسی، طبیعت و بهار را آغاز طراوت و نو شدن جهان می‌داند و از سوی دیگر، بهار را با معنی مجازی به ساحت معشوق پیوند می‌دهد و زیبایی‌های او را همچون بهاری دلنشین و زیبا بیان می‌کند. در این باره تحقیقات زیادی انجام شده است که از آن جمله می‌توان به مقاله دکتر ستودیان درباره سعدی و شعر بهاری اشاره کرد. در شعر حافظ نیز نمادینگی بهار دیده می‌شود: «برخاست بوی گل ز در آشتی در آی / ای نوبهار مارخ فرخنده فال تو / چو غنچه گرچه فروبستگیست کار جهان / تو همچو باغ بهاری گره‌گشا می‌باش». در سبک هندی، شاعران به توصیف بهار و نوروز می‌پردازند، اما توصیفات آن‌ها به شیوه شاعران طبیعت‌گرای قرن سوم و چهارم نیست؛ بلکه تلفیقی از نگاه نمادین و توصیف‌گر در شعر شاعران این دوره است؛ چنان که صائب می‌گوید: «از دل پُرخون بلبل کی خبر دارد بهار / هر طرف چون لاله صد خونین جگر دارد بهار / از سرشک ابر و آه برق و های و هوی رعد / می‌توان دانست شوری در جگر دارد بهار». نکته دیگر آن که توصیه به خوش‌باشی و خوش‌دلی مضمون غالبی است که در سبک هندی و عراقی در کنار دیگر گفتمان‌های بهاری به چشم می‌خورد».

■ بهاریه خواندنی نیما یوشیج برای کودکان

دکتر الهامی، بهاریه‌های معاصر شعر فارسی را ظرفی برای بیان احساسات شاعر و نیز مشکلات جامعه می‌داند و معتقد است: «در ادبیات معاصر چه در قالب شعر نو و چه در قالب غزل، هر جا که از بهار و نوروز نام برده شده، بیشتر برای بیان مشکلات جامعه و احساسات درونی شاعر است. در این میان، خاص‌ترین جلوه‌های بهاری و شعر نوروزی را می‌توان در شعر فریدون مشیری دید. در شعرهای بهاری او، حتی جلوه‌های شکوه و شکایت، مانع از برشمردن زیبایی و اعجاز بهار و نوروز نمی‌شود: «با همین دیدگان اشک‌آلود / از همین روزن گشوده به دود / به پرستو به گل به سبزه درود / به شکوفه، به صبحدم به نسیم / به آی ایران نشانه‌ای است / در پیشواز نوروز / از شور و شادمانی / از پرچم و چراغ / از سبزه و بنفشه / گل آذین و تابناک / جان پاک، خانه پاک، دل پاک، عشق پاک / چشمی به راه باشد / مشتاق و بی‌قرار / کائن پنج روز زندگی آموز می‌رسد». همچنین بهار در شعر نیما برای کودکان جلوه‌ای ویژه دارد: «بچه‌ها بهار / گل‌ها واشدند / برف‌ها پاشدند / از روسبزه‌ها / از روی کوهسار / بچه‌ها بهار / داره رود درخت می‌خونه به گوش / پوستین را بکن / قبا را بپوش / بیدار شو بیدار / بچه‌ها بهار».

■ بهاریه‌سراهای خراسان؛ از ملک‌الشعرای بهار تا شفیعی کدکنی

استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خیام در پایان سخنانش از شاخص‌ترین بهاریه‌سراهای خراسان نام می‌برد: «در خراسان شاعران بزرگی به تصویرسازی بهار و نوروز در شعر خود پرداخته‌اند. از ملک‌الشعرای بهار، استاد محمّد قهرمان تا شفیعی کدکنی، مرتضی امیری اسفندقه، علیرضا بدیع، علی محمّد مؤدّب و... شاعران نام‌آشنایی هستند که بهار را در شعر خود تصویر کرده‌اند. استاد محمّد قهرمان با همان نگاه کلّی شعر معاصر درباره بهار می‌گوید: «زبان بر خاک می‌مالند از لب‌تشنگی جوها / چه می‌پرسی ز حال و روز سوسن‌ها و شب بوها / چمن در انتظار آب، آتش زیر پا دارد / به جای سبزه برخیزد کنون دود از لب جوها / بهار آمد ولی آگه نمی‌گشتم ز دلتنگی / نمی‌آشفت اگر خواب مرا شور پرستوها».

> سعدی شیرازی شاعری است که ۲ گونه نگاه به بهار و طبیعت دارد. او از یک سو مانند شاعران قرن‌های اوّل شعر فارسی، طبیعت و بهار را آغاز طراوت و نو شدن جهان می‌داند و از سوی دیگر، بهار را با معنی مجازی به ساحت معشوق پیوند می‌دهد

بهاری که می‌رسد از راه / چند روز دگر به ساز و سرود». او در جایی دیگر وقتی سخن از سنگینی برف بهمن و سرمای شدید شده و تردیدی که در ذهن تاک ایجاد شده است که کاروان شادی و گل بهاری کی می‌رسد، امیدوارانه می‌گوید: «تا من به یاد دارم / نوروز دل‌فروز / نوروز جاودانی / نوروز مردمی / در وقت خود شکفته و پیروز می‌رسد / هر جای این جهان / که

بیهقی تاجیکستان

در زادروز استاد صدرالدین عینی، شاعر، مترجم، مورخ، نویسنده، روزنامه‌نگار و بنیان‌گذار ادبیات نوین تاجیک، نگاهی گذرا به زندگی و آثار او داشته‌ایم

شاه منصور شاه میرزا
شاعر و ادب پژوه تاجیک

۱۵ آوریل مصادف است با زادروز استاد صدرالدّین عینی، بنیان‌گذار ادبیات نوین تاجیک، شاعر، مترجم، مورخ، نویسنده، روزنامه‌نگار، محقّق و نخستین رئیس فرهنگستان علوم تاجیکستان و قهرمان تاجیکستان که ۱۴۵ سال قبل در روستای ساکتری شهرستان غجدوان بخارا دیده به جهان گشود. اگرچه پدر عینی، سیّدمراد خواجه کشاورز و نجّار بود، ولی سواد داشت و گاهی شعر می‌گفت. آن‌گونه که خود استاد صدرالدین عینی نوشته است، پدرش الفبا را به او آموخت و نخستین بار با مفهوم شعر و واژه شاعر توسط او آشنا شد. صدرالدین عینی در شش‌سالگی با سروده‌های حافظ، بیدل و صائب آشنا شد. در ۱۲ سالگی پدر و مادرش بر اثر بیماری وبا فوت کردند و او همراه برادرش رهسپار بخارا شد و ۱۶ سال در مدارس بخارا، میر عرب، عالم جان، بدل بیک، حاجی زاهد و کوکلتاش به تحصیل علوم دینی پرداخت. این جا بود که نخستین اشعارش را با تخلّص‌های «سفلی»، «محتاجی» و «جنونی» سرود و با شاعران و روشنفکران آن روزگار بخارا آشنا شد. آشنایی او با شریف جان مخدوم صدر ضیا، قاضی القضات بخارا (پدر مرحوم محمّدجان شکوری بخارایی) و احمد دانش و کتاب معروف او، «نوادر الوقایع» در همین زمان اتّفاق افتاد که به نوشته خود استاد عینی این کتاب در بیداری فکری او و هم‌روزگارانش نقش بزرگی داشت.

«ترتیل القرآن»، «ضروریات دینیه» و «تهذیب الصبیان» از دیگر آثار اوست.

> استاد عینی سال ۱۸۹۵ اولین شعر خود را با عنوان «گُل سرخ» (مراسم نوروزی مردم بخارا) و با تخلّص عینی که دارای ۴۸ معنی است سرود

■ زندان و شکنجه به جرم راه‌اندازی مدارس نوین!

عینی در تشکیل مدارس نوین همراه با میرزا عبدالواحد منظم و دیگر دوستانش تلاش زیادی کرد. این کوشش‌های عینی و یارانش خوشایند امیر بخارا نبود و او را بازداشت و به ۷۵ ضربه شلّاق محکوم کرد.

استاد عینی سال ۱۸۹۵ اولین شعر خود را با عنوان «گُل سرخ» (مراسم نوروزی مردم بخارا) و با تخلّص عینی که دارای ۴۸ معنی است سرود. این نخستین گام او به عرصه ادبیات محسوب می‌شود:

راز دل می‌گفتم اریک مرهمی می‌داشتم
شکوه‌ها می‌کردم از غم همدمی می‌داشتم
از تماشای گل سرخ از چه می‌ماندم جدا؟
گر به کف چون اهل عالم درهمی می‌داشتم

همین زمان بود که برادر او، سراج‌الدّین به دلیل شرکت در جنبش‌های بیداری از سوی عاملان امیر بازداشت شد و به قتل رسید و عینی در رثای او مرثیه جان‌گدازی نوشت که در واقع اولین سرود انقلابی او محسوب می‌شود و در این سروده علیه ظلم و تعدّی حکّام بی‌کفایت به‌شدت می‌تازد:

دوستان! فاجعه سخت بیامد به سرم،
رفت از این فاجعه روح از تن و نور از بصرم.
جگرم آب شد و ریخت ز دو چشم ترم
جگرم، واجگرم، واجگرم، واجگرم!

■ پدر داستان‌نویسی تاجیکستان

استاد عینی علاوه بر فعالیت در عرصه روزنامه‌نگاری و تاریخ‌نگاری، بنیان‌گذار داستان کوتاه و بلند نو و رمان در تاجیکستان نیز به شمار می‌آید. او اولین داستان و رمان‌های تاجیکی را نوشته است و بعدها آثار فراوانی خلق کرد، از جمله «آدینه»، «مکتب کهنه»، «مرگ سودخور»، «داخونده»، «یتیم»، «جلّادان بخارا» و «غلامان».

■ نقدهای ادبی تأثیرگذار عینی

این ادیب بزرگ تاجیکستانی در زمینه ادبیات و نقد ادبی نیز دست چیره‌ای داشت و راجع به احوال و آثار رودکی، فردوسی، ابن‌سینا، سعدی، بیدل، کمال خجندی، واصفی و علیشیر نوایی رساله‌های پرباری تألیف کرد و نیز در تصحیح متون، از جمله تصحیح و حواشی «بوستان» سعدی، دیوان واصفی و برخی از آثار میرزا عبدالقادر بیدل، تحقیقات فاخر انجام داد. در این میان مهم‌ترین اثری که عینی تهیه و تدوین کرد، تذکره «نمونه ادبیات تاجیک» بود که سال ۱۹۲۶ در مسکو منتشر شد و حاوی احوال و نمونه آثار نزدیک به سیصد شاعر تاجیک است. این کتاب پاسخ به کسانی بود که موجودیّت خلق تاجیک را در آسیای میانه انکار می‌کردند. استاد عینی با نشر این اثر گران‌بها مشتی بر دهان بدخواهان قوم تاجیک زد و با آوردن نمونه اشعار آن‌ها با زبان فارسی تاجیکی ثابت کرد که این ملّت ریشه‌های عمیق در این مرز و بوم دارد و دو روزه و دیروزه نیست. این کتاب با نمونه اشعار استاد رودکی آغاز می‌شود.

■ عینی در نگاه نامداران ادبیات ایران

در میان آثار ارزشمند استاد عینی «یادداشت‌ها» که آخرین اثر اوست جایگاه ویژه دارد و برخی آن را دانشنامه تمام‌عیار بخارا و مردم فرارود دانسته‌اند. کتاب مذکور که چهار مجلّد است، نه تنها در اتّحاد شوروی سابق، بلکه در کشورهای دیگر، از جمله ایران مورد استقبال صمیمی قرار گرفت و با تلاش مرحوم سعیدی سیرجانی سال ۱۳۶۲ در انتشارات «آگاه» منتشر شد. با این که در ایران آثار زیادی از استاد عینی منتشر شده، ولی هیچ‌کدام اهل ادب ایران را مانند «یادداشت‌ها» تحت تأثیر قرار نداد و بزرگ‌ترین دانشمندان روزگار از جمله علی اصغر حکمت، حبیب یغمایی، سعید نفیسی و محمدرضا شفیعی کدکنی... آن را ستوده و نثر آن را به «تاریخ بیهقی» شبیه دانسته‌اند.

مرحوم سعیدی سیرجانی در بخشی از مقدّمه این کتاب می‌نویسد: «نوشته‌های عینی که شاید چندان از زبان رایج مردم بخارا دور نباشد، یادآور نثر گیرا و جذّاب بیهقی و نوشته‌هایی از آن روزگار است، روش او نیز در سیاق سخن به آوردن قصّه‌ها و حکایات گوناگون و توضیحاتی که می‌دهد، سخت به بیهقی می‌ماند. با همه تحوّلات و دگرگونی‌هایی که در این نوشته‌ها دیده می‌شود و با آوردن اصطلاحات و تعبیرات و ترکیباتی که برای ما تازگی دارد، باز بسیاری از ویژگی‌های کهن نثر دری را چون اعجاز، فخامت و جزالت الفاظ برای خود حفظ کرده است و چه جالب و تأمّل‌انگیز است.» همچنین استاد محمدرضا شفیعی کدکنی در کتاب شاعر آینه‌ها می‌نویسد: «این کتاب دریایی است از اطّلاعات تاریخی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و مذهبی بخشی از ماوراءالنهر (ازبکستان و تاجیکستان کنونی). گنجینه گران‌بهایی از واژگان، اصطلاحات و امثال زبان فارسی دری و تاجیکی که ما امروز به بسیاری از آن کلمات به‌شدت نیازمندیم. قدرت نویسندگی مؤلف و هنر توصیف او، در نوع خود کم‌نظیر است و یاد ابوالفضل بیهقی را در ذهن خواننده بیدار می‌کند.»

■ قهرمان تاجیکستان

استاد صدرالدّین عینی ۱۵ ژوئیه ۱۹۵۴ در شهر دوشنبه از عالم چشم پوشید و مقبره او در شهر دوشنبه قرار دارد که زیارتگاه خاص و عام است. سال ۱۹۹۷ با دستور امامعلی رحمان، رئیس‌جمهور تاجیکستان به استاد عینی عنوان قهرمان تاجیکستان داده شد. همچنین، روی اسکناس ۵ سامانی (واحد پول ملّی تاجیکستان) عکس عینی جای‌داده شده است.

فراخوان تجدید ۳ مناقصه عمومی یک مرحله ای شماره ۱۱۲-۱۴۰۱

«راهبری حمل و نقل درون شهری شهر جدید بینالود» «(نوبت اول)»

وزارت راه و شهرسازی
شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید
شرکت عمران شهر جدید بینالود

شرکت عمران شهرجدید بینالود در نظر دارد تجدید ۳ مناقصه عمومی یک مرحله ای «**راهبری حمل و نقل درون شهری شهر جدید بینالود**» را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. لذا از کلیه پیمانکاران **دارای گواهینامه معتبر تعیین صلاحیت شرکت های خدماتی، پشتیبانی در امور ایاب و ذهاب از اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی** دعوت به عمل می‌آید؛ در این مناقصه شرکت نمایند.

ارائه گواهینامه تایید صلاحیت ایمنی معتبر از اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای کلیه شرکت کنندگان الزامیست.

کلیه مراحل برگزاری مناقصه از مرحله دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند. شماره ۲۰۰۲۰۰۱۲۸۲۰۰۰۰۰۲ و تاریخ انتشار فراخوان روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۱.۲۸ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد.

۱) مدت زمان انجام کار: ۱۲ ماه.
۲) محل اجرای کار: کیلومتر ۵۵ اتوبان مشهد-نیشابور-شهر جدید بینالود.
۳) مبلغ برآورد کل کار: ۲۹.۷۶۰.۰۰۰.۰۰۰ ریال (بیست و نه میلیارد و هفتصد و شصت میلیون ریال).
۴) مبلغ سپرده شرکت در فرایند ارجاع کار: ۱.۴۸۸.۰۰۰.۰۰۰ ریال (یک میلیارد و چهارصد و هشتاد و هشت میلیون ریال)

است که باید به یکی از صورت های مشروحه زیر در پاکت (الف) به دستگاه مناقصه گزار تسلیم شود:
•**ضمانتنامه بانکی** به نفع شرکت عمران شهر جدید بینالود (با مدت اعتبار اولیه ۳ ماه از تاریخ آخرین مهلت تسلیم پیشنهاد و قابل تمدید بنا به درخواست مناقصه گزار برای یک مدت ۳ ماهه دیگر). ضمانتنامه مذکور به حساب شبا شماره IR۷۸۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۰۳۶۹۰۴۰۰۵۰۶۸ شناسه واریز ۳۱۴۰۳۶۹۶۰۲۸۵۲۲۰۰۳۸۸۷۷۴۳۶۹۱۶۵۳۴ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران بنام شرکت مادر تخصصی عمران شهرهای جدید صادر گردد.
•**اصل فیش واریز وجه نقد** به حساب شماره ۰۲۰۱۰۰۰۰۴۰۰۱۱۱۴۵۰۱۳۷۶۶۶۹ شناسه واریز ۹۵۲۶۰۲۸۵۲۲۰۱۰۰۴۰۰۱۱۱۴۵۰۱۳۷۶۶۶۹ بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران شعبه معاملات ریالی کد۱۱۸۵ به نام شرکت عمران شهر جدید بینالود (شماره کارت واریز وجه نقد ۶۳۶۷۹۵۷۰۶۲۱۱۲۴۹۰).
•**سایر تضامین قانونی طبق آیین نامه** تضمین معاملات دولتی مصوب ۱۳۹۴ با اخذ موافقت شرکت عمران شهر جدید بینالود.

۵) مهلت دریافت اسناد مناقصه از طریق سامانه ستاد: ازروز دوشنبه مورخ۱۴۰۲.۰۱.۲۸ تا روز پنجشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۲.۰۷
۶) مهلت عودت اسناد تکمیل شده از طریق سامانه ستاد: ازروز شنبه مورخ۱۴۰۲.۰۲.۰۹ تا روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۲.۱۹
۷) تاریخ بازگشایی پیشنهادها: ساعت ۱۰:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۲.۰۲.۲۰
۸) محل بازگشایی پاکات: کیلومتر ۵۵ اتوبان مشهد-نیشابور- شهر جدید بینالود-محله دلبران-بلوار بعثت-اتاق جلسات شرکت عمران شهر جدید بینالود از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد).
۹) برای دستیابی به اطلاعات بیشتر به سامانه اینترنتی شهر جدید بینالود (www.binalood.ir) و پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات (http://iets.mporg.ir) و سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (www.setadiran.ir) مراجعه و جهت آگاهی از مراحل عضویت در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت با شماره ۰۵۱۳۳۵۶۴۲۲۰ (شرکت عمران شهر جدید بینالود) تماس حاصل فرمایید.

روابط عمومی شرکت عمران شهرجدیدبینالود

۱۴۰۲۰۲۳۴۸/ش

گواهی حصر وراثت

آقای یحیی گل روی بازه بشناسنامه شماره ۰۹۳۵۷۸۳۶۰۱ باستناد شهادتنامه و گواهی فوت و رونوشت شناسنامه ورثه، درخواستی بشماره ۰۱۰۲۳۸۲ تقدیم این شورا نموده چنین اشعار داشته است که شادروان طوبی منصوری نژاد بابهوتک فرزند جنگعلی بشناسنامه شماره ۳۲۱۹۷۰۰۰۴ در تاریخ سه شنبه ۳۰ فروردین ۱۴۰۱ درگذشته و ورثه وی در هنگام درگذشت عبارتند از: ۱- فاطمه قادری فرزند عباسعلی شماره شناسنامه ۰۹۳۵۷۸۳۳۴۲ نسبت با متوفی: فرزند
۲- نصرت گل روی بازه فرزند اکبر شماره شناسنامه: ۰۹۴۲۸۳۳۴۸۱ نسبت با متوفی: فرزند
۳- عصمت گل روی بازه فرزند اکبر شماره شناسنامه: ۰۹۳۵۷۸۳۷۹۲ نسبت با متوفی: فرزند
۴- زهرا قادری فرزند عباسعلی شماره شناسنامه: ۰۹۴۴۰۶۵۲۱۱ نسبت با متوفی: فرزند
۵- یحیی گل روی بازه فرزند اکبر شماره شناسنامه: ۰۹۳۵۷۸۳۶۰۱ نسبت با متوفی: فرزند -پس از تشریفات قانونی و انتشار یک نوبت آگهی درروزنامه و عدم وصول هر گونه لایحه یا اعتراض با ارائه وصیت نامه سری یا رسمی حسب گواهی متصدی مربوطه و در وقت فوق العاده شعبه ۲۰۷ حصر وراثت شورای حل اختلاف مشهد مقدس بتصدی امضاء کنندگان زیر تشکیل و پس از ملاحظه پرونده کار گواهی می نماید که ورثه درگذشته منحصر به اشخاص یاد شده در بالا بوده و وراث دیگری ندارد ودارائی آن روانشاد پس از پرداخت و انجام حقوق و دیونیکه بر ترکه تعلق می گیرد به صورت زیر تقسیم می گردد. - کلیه ماترک متوفی بین فرزندان به قاعده ذکور دو برابر اناث قابل تقسیم می باشد. اعتبار قانونی این گواهینامه از حیث مبلغ نامحدود است. قاضی شورای حل اختلاف شعبه ۲۰۷ حصر وراثت مشهد مقدس رحیم مجرد

۱۴۰۲۰۲۲۶۲/م

آگهی مجمع عمومی عادی (بطور فوق العاده)
شرکت فولاد افروز (سهامی خاص)
به شماره ثبت ۶۶۶۹ و شناسه ملی ۱۰۳۸۰۲۲۴۸۰۰

بدینوسیله از کلیه سهامداران محترم درخواست میگردد در جلسه مذکور که در ساعت ۹ صبح روز شنبه ۱۴۰۲/۲/۹ در محل شرکت واقع در مشهد بخش مرکزی دهستان تبادکان، شهرک صنعتی مشهد (کلات) خیابان کوشش، نبش خیابان ۱۳- شماره ۲۳۵ برگزار می گردد حضور بهم رسانند.

موضوع جلسه :
۱- استماع گزارش مدیرعامل و بازرس
۲- بررسی و تصویب صورتهای مالی منتهی به پایان سال ۱۴۰۱
۳- انتخاب هیئت مدیره و بازرسان
۴- انتخاب روزنامه کثیرالانتشار
۵- سایر مواردی که در صلاحیت مجمع می باشد.

هیئت مدیره

۱۴۰۲۰۲۳۳۷/م